

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 12

15. JUNI 1929

78. AARGANG

PRÆSTEDØMMET TABT OG GENGIVET.

(Tale over Radio i Salt Lake City den 29. Maj 1929 af
Joseph Fielding Smith af de Tolvs Raad.)

Præstedomme er guddommelig Fuldmagt givet til Mennesket, saa de kan forrette Evangeliets Ordinancer. Med andre Ord er Præstedomme en Del af Guds egen Magt, som han giver til sine udvalgte Tjenere, saa de kan handle i hans Navn i Forkyndelsen af Evangeliet og Forrettelsen af dets Ordinancer. Alle saadanne officielle Handlinger, der er udført af disse retmæssige autoriserede Tjenere, er anerkendt af Op-havet til vor Frelse.

Spørgsmaalet om Præstedomme eller guddommelig Fuldmagt er meget vigtigt, da det angaar ethvert Menneskes Frelse. Det er umuligt for et Menneske at indkomme i Guds Rige uden at efterkomme Loven i dette Rige. Intet Menneske har Rettighed til at paatage sig Fuldmagt og handle uden at være ordineret til denne Gerning. At gore det er en uberettiget og ulovlig Handling.

Adam modtog det hellige Præstedømme og blev befalet af

Herren at lære sine Børn Evangeliets Principer. Endvidere blev Adam døbt til sine Synders Forladelse; thi de samme Principer, ved hvilke Mennesket nu frelses, var de Principer, ved hvilke Mennesket frelstes i Begyndelsen. Ligesaa mange, som den Gang omvendte sig og lod sig døbe, modtog den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse. Adam forkyndte alt dette til sine Sønner og Døtre. Som Tiden gik, afveg Menneskene fra Sandheden, og Præstedømmet var borttaget. Alt Kød blev fordærvet, og Herren sagde: »Alt Køds Ende er kommen for mit Ansigt, thi Jorden er fyldt med Vold.« Saa sendtes Syndfloden til Jorden for at rense den fra al Ugudelighed. Derefter kaldte Herren Noah og hans Sønner til at staa som Hovedet for den menneskelige Race. Noah modtog ogsaa det hellige Præstedømme og lærte sine Børn Evangeliet. Men efter nogle faa Hundred Aars Forløb blev Menneskene igen fordærvede og nægtede at følge deres Forfædres Lærdomme. Der var igen et Frafald. Paa dette Tidspunkt var der en Mand i Byen Ur, som var iblandt de faa, der forblev trofaste til Herren, og som søgte efter Retfærdighed. Vi har denne Historie med hans egne Ord:

»I Kaldæernes Land, i min Faders Hjem, indsaa jeg Abraham, at det var nødvendigt for mig at erholde et andet Opholdssted. Og da jeg kom til Kundskab om, at jeg kunde opnaa større Lyksalighed, Fred og Hvile, søgte jeg efter Fædrenes Velsignelser samt den Myndighed, hvortil jeg skulde ordineres for at kunne forvalte samme; thi da jeg selv havde beflittet mig paa Retfærdighed og ønskede at komme i Besiddelse af stor Kundskab, at blive en større Efterfølger af Retfærdighed og besidde mere Kundskab, at blive en Fader til mange Nationer, og en Fredsfyrste, at modtage Undervisninger og holde Guds Bud, blev jeg en retmæssig Arving, en Højpræst, besiddende den Myndighed, som Fædrene havde.«

Herren besvarede Abrahams Bønner, og han modtog Præstedømmet under Hænderne af Melchisedek, Konge af Salem, og som kaldes Fredsfyrsten. Melchisedek var en stor Højpræst, og han var saa trofast, at Kirken i hans Dage kaldte Præstedømmet efter Guds Søns Orden ved hans Navn eller det melchisedekske Præstedømme. Mange kristne Lærere har været

i stor Forlegenhed paa Grund af Henvisningerne i Hebræernes Bog til Melchisedek. Bibelfortolkere har kløet sig i Hovedet og naaet til falske Resultater i deres Forsøg paa at opklare Mysteriet. Det var ikke Melchisedek, der var uden Fader og uden Moder og uden Dages Begyndelse ellers Livs Ende, men det var Præstedømmet, han holdt. Den rigtige Læsning af dette Skriftsted er som følger:

»Thi denne Melchisedek blev ordineret en Præst efter Guds Søns Orden, hvilken Orden er uden Fader, uden Moder, uden Slægtregister, og har hverken Dages Begyndelse, ejheller Livs Ende. Og alle dem, der er ordineret til dette Præstedømme, er gjort lig Guds Søn, blivende en Præst evindeligen.«

Paa Grund af Abrahams Trofasthed lovede Herren at gøre ham — gennem hans Sæd — til en stor Nation og en Velsignelse til alle Nationer ned igennem Tiderne. Siger Herren:

»Og jeg vil velsigne dem formedelst dit Navn, thi saa mange, som annamme dette Evangelium, skulle kaldes efter dit Navn; og de skulle blive regnede blandt din Sæd og skulle staa op og velsigne dig som deres Fader.«

Ifølge dette Lofte blev Abrahams Efterkommere — Israels Stammer — Herrens udvalgte Folk. Herren ærede dem, opfodte dem, vogtede over dem med en jaloux Omsorg, indtil de blev en stor Nation i det Land, Herren havde givet deres Forfædre. Til trods for hans kærlige Omsorg og de Instruktioner og Advarsler, som Folket modtog fra Tid til anden gennem deres Profeter, fejlede de i at fatte Herrens Godhed og forlod ham. Paa Grund af deres Frafald blev de drevet ud af deres Land og tilsidst adspredte blandt Nationerne. Deres Præstedømme var tabt, og de var overladt til et aandeligt Mørke.

Da Kristus kom, fandt han Israel — de tiloversblevne af Juda — i Frafald og Ugudelighed. Der var saa at sige ikke et Menneske, der havde Tro og Forstaaelse nok til at dyrke den sande og levende Gud. Vor Herre forsøgte at bringe den ugudelige jødiske Nation til Omvendelse. Han tilbød dem Evangeliets Fylde — det samme Evangelium, der havde været

forkyndt til Adam, til Enok, til Noah og til Abraham — de højere Principer, der havde været borttaget med Moses, som efterlod Israel Loven i Stedet som en Tugtemester til at bringe dem til Kristus.

Der var faa blandt Jøderne, som vilde høre Frelseren, da han kom. Hans mægtige Arbejde, hans Ord udtalt med Myndighed, hans Mirakler, alt hvad han gjorde, faldt for blinde Øjne, døve Øren og uforstaaende Hjerter. Herren oprettede igen sin Kirke, og Evangeliet blev forkyndt til de sagtmødige, de undertrykte og fattige. Han gav sin Myndighed til de ydmyge Fiskere i Gallilæa, og efter sin Opstandelse sendte han dem ud i al Verden med Frelsens Budskab til al Skabning.

Som Kirken voksede og spredte sig, særlig efter Apostlenes Død, indsneg der sig falske Lærdomme. Hedenske Filosofier blev blandet med Sandheden, og Evangeliets simple og ligefremme Principer og Ceremonier, der var saa tydelige, at de ulærde og almindelige Mennesker kunde fatte dem, blev saa forandrede og blandet med Vildfarelser, Mysterier og Praerier, som intet havde med Kristi Lærdomme at gøre, at Folket blev forvirrede og vildledte. Falske Lærere opstod, og Præstedømmet blev igen borttaget fra Mennesket for at blive gengivet paa et bedre og mere belejligt Tidspunkt.

Tidens Ende er nu. Præstedømmet er gengivet for aldrig mere at blive borttaget fra Jorden, men at vedblive, indtil alle Ting er bleven fuldførte. Paa den 15. Dag i Maj 1829 kom Johannes den Døber som et opstant Væsen til Profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery, lagde sine Hænder paa deres Hoveder og sagde:

»I Messiæ Navn meddeler jeg eder, mine Medtjenere, det aaronske Præstedømme, som indehaver Nøglerne til Engles Betjening og til Omvendelsens Evangelium, og Daab ved Neddypelse til Syndernes Forladelse; og dette skal aldrig igen borttages fra Jorden, førend Levis Sønner atter frembære et Offer for Herren i Retfærdighed.«

Kort efter dette Besøg kom Peter, Jakob og Johannes, de tre ledende Apostle i Kristi Dage, og gav disse to Mænd det mel-

chisedekske Præstedømme. I April 1836 kom der til dem ligeledes Elias, som overgav til dem Nøglerne til Abrahams Hus-holdning; Moses, som overgav dem Nøglerne til Israels Indsamling; og Elias, Profeten, der overgav dem Nøglerne til den beseglende og bindende Magt saaledes, at Fædrenes Hjerter kunde vendes til Børnene, og Børnenes Hjerter vendes til deres Fædre, at Jordan ikke skulde slaas med Ban.

Joseph Smith og Oliver Cowdery vidner til Verden, at dette er Tilfældet. Her har vi to Vidner, der har talt, og hver især forblev tro til sit Vidnesbyrd. Og der er andre Vidner. David Whitmer, Martin Harris og Oliver Cowdery erklærer til Verden, at en Engel kom og stod for dem og vidnede til dem om disse Ting, og at de havde hørt Rosten fra Gud i Himlen bevidne denne Sandhed. Sidney Rigdon med Joseph Smith saa Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus i et himmelsk Syn og modtog Aabenbaringen fra Herren angaaende Præstedømmets Gengivelse og Magt saavel som Menneskets Skæbne.

Joseph Smiths og hans Medbrodres Vidnesbyrd er den mest vigtige Ting i hele Verden, hvis de er sande. Derfor er det en hellig Pligt for ethvert Menneske, der horer deres Ord, at undersøge og overbevise sig selv, at veje Beviserne og søge Herren om Kundskab. Jeg lover ethvert Menneske, der vil gøre dette, at han skal kende Sandheden; og hvis han ønsker at vide med et ydmygt Hjerte, skal han i Troens Aand og med et fordomsfrit Sind erkende, at disse Vidnere erklærede den evige Sandhed, som de modtog den fra Herren. — Jeg bevidner, at disse Udtalelser er sande, og at Præstedømmet er blevet gengivet fra Himmelen, og at Jesu Kristi Kirke er bleven genoprettet paa Jorden som et Tilflugtssted for alle, der søger Herren og en Plads i hans herlige Rige. Maa alle lytte til denne Advarsel, jeg beder ydmygt i Jesu Kristi Navn. Amen.

Ulykke forfølger Syndere; men den Retfærdige betales med godt. (Sal. Ordsp. 13: 21).

PRÆSIDENT OG SØSTER WIDTSOE BESØGER DANMARK.

Torsdag den 30. Maj 1929 ankom Dr. John A. Widtsoe, der for nærværende præsiderer over den Europæiske Mission, tilgemed sin Hustru Leah D. Widtsoe og Datter Eudora samt Sekretær for den Europæiske Mission, Richard Evans, til København pr. Automobil fra Tyskland for at aflægge et officielt Besøg i den Danske Mission. Da Hovedformaalet med Besøget var at gennemgaa Planerne for Opførelsen af det nye Hovedkvarter i Missionen og Kirkebygning i København, som vilde optage meget af Tiden, vilde der ingen Anledning være til at besøge andre Dele af Missionen. Derfor blev alle de i den Danske Mission virkende Missionærer indkaldt til København til en Missionærkonference. Otte af disse Missionærer, nemlig George H. Carlsen, Max R. Christensen, Seth J. Larsen, Paul L. Pehrson, Grant L. Petersen, Niels J. Andersen, James C. Ostegarr, James C. Jensen, skriftede til Fods fra Fredericia til København — en Strækning paa 25 Mil, samt holdt flere Friluftsmoder i de forskellige Byer, som de passerede igennem.

Præsident og Soster Widtsoe overværede Kvindelig Hjælpeforenings Mode Fredag Aften, hvor en stor Forsamling var tilstede. Begge talte om Kvindens Stilling i Samfundet og Arbejdet indenfor den Kvindelige Hjælpeforening.

Til Ære for de fremragende Gæster var den store Sal om Søndagen dekoreret med et Væld af smukke Blomster, og Forhojningen drapperet med danske, norske og amerikanske Flag. Der blev afholdt Søndagsskole og Fastemode som sædvanlig, og ved begge af disse havde Præsident og Soster Widtsoe Lejlighed til at tale baade til Søndagsskolebornene og Kirkens Medlemmer.

Til Mødet Søndag Aften var der udstedt speciel Indbydelse til Venner og Bekendte, og da Mødet Kl. 7 præcis tog sin Begyndelse, var Salen godt fyldt, og Folk vedblev at komme.

Fra venstre til højre: 1. Række: Peter M. Andersen; Carl M. Nielsen; Genealog Hans N. Ogaard; Richard Evans, Sekretær, Europæiske Mission; Leah D. Widtsoe, Præsidentinde, Kvindelig Hjælpeforening, Europæiske Mission; Præsident John A. Widtsoe, Europæiske Mission; Præsident Joseph L. Petersen, Danske Mission; Ida A. Petersen, Præsidentinde, Kvindelig Hjælpeforening, Danske Mission; G. Phillip Jensen, Præsident, København Distrikt; Gunner M. Nielsen, Præsident, Aarhus Distrikt; Ira A. Christensen, Præsident, Aalborg Distrikt; Hans Hansen; 2. Række: L. Aldrid Christensen, Wm. N. Andersen, Seth J. Larsen, Arthur G. Lund, Orval D. Benson, Eudora Widtsoe, Niels J. Andersen, Merrill L. Gregersen, Anders Andersen, Juel L. Andreasen, Theodore C. Jacobsen; 3. Række: Albert M. Olsen, Robert L. Eriksen, Douglas Thomsen, Paul L. Pehrson, Leroi C. Larsen, Finn R. Simonsen, George H. Carlsen, Sylvester W. Muir, Max R. Christensen, James C. Jensen; 4. Række: James C. Ostegarr, Lynn F. Michelsen, Ellis P. Chustiansen, Grant L. Petersen, Leslie T. Hintze, Charles S. Petersen, Nephi M. Jørgensen.

Blandt de tilstedeværende noteredes bl. a. den amerikanske Generalkonsul North Winship, Vicekonsul William McKie, Kaptajn I. P. Holst fra Det Forenede Dampskibsselskab, Arkitekt Einar Thuren, som har faaet overdraget Hvervet at opføre den nye Kirkebygning; desuden 37 Missionærer fra Zion, hvoraf 4 fra Sverige. Første Taler var Missionssekretær Richard Evans, der henledte sine Bemærkninger til Frugterne af Mormonismen, og i denne Forbindelse omtalte Spejderbevægelsen indenfor Kirken, der var anerkendt af Lederne for Spejderbevægelsen Verden over for at være den bedste i Verden. — Næste Taler var Søster Leah D. Widtsoe, der omtalte den fremragende Stilling, Kvinden altid havde indtaget indenfor Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og det store Arbejde, disse udførte, særlig indenfor den Kvindelige Hjælpeforenings Rammer. Præs. John A. Widtsoe stod derefter frem og holdt en meget interessant Tale. Sagde, at »Mormonismen« er Livets Filosofi; thi den besvarer paa en tilfredsstillende Maade de Spørgsmaal, der er mest fremherskende blandt tænkende Mennesker, nemlig: Hvorfra vi kom, hvorfor vi er her, og hvor vi gaar hen, naar vi forlader denne Jord. Jeg har studeret ved de store Universiteter baade her i Europa og i Amerika og modt mange fremragende Mænd i Verden; men endnu er der ingen, der kan give et Svar paa Livets Filosofi, der har tilfredsstillet mig mere, end hvad »Mormonismen« tilbyder os; thi den er bygget paa Sandheder, der er kommet fra Himmels Gud. Vi er hans Børn, der blev sendt her paa denne Jord efter at have udviklet os saa langt, vi kunde naa i vor Faders Nærværelse. Hensigten med vort Ophold paa Jorden er at bruge vor Handlefrihed til at fremme vor himmelske Faders Villie gennem Lydighed til de Principer, han har givet os. Hvis vi gør dette, vil disse Principer fuldkomængøre os, saa at vi en Gang vil have det Privilegium at dvæle i vor himmelske Faders Nærværelse igen. Bar sit Vidnesbyrd om, at Gud lever, og at Jesus Kristus er hans Søn den

enbaarne, samt at Joseph Smith var en Profet, kaldet af Gud til at genoprette sin Kirke paa Jorden. — Sidste Taler var Generalkonsul North Winship, som udtalte sin Paaskønnelse ved at være tilstede ved dette Møde samt sin Glæde over at gøre Bekendtskab med Dr. Widtsoe og Hustru og alle Missionærene, der virker i Danmark. Han ønskede at være en Ven og Støtte til disse Missionærer, som han respekterede, fordi de brugte deres Tid til at virke for en Sag, som de følte var retfærdig. Ønskede dem Held og Lykke i Arbejdet. — Den ypperlige Sang udført af Koret ved dette Møde under Ledelse af Br. Vald. Jacobsen og med Assistance af Hr. Koncertsanger Max Freuler gjorde et godt Indtryk paa den store Forsamling.

Hele Mandagen benyttedes til et Missionærmøde, hvor adskillige Spørgsmaal blev besvaret og Instruktioner givet af Præsident Widtsoe, Soster Widtsoe og Præsident Joseph L. Petersen.

Søndag Eftermiddag efter Fastemødet blev der serveret Middag til Missionærene, udenbys Søkende samt en Del Søskende fra København, der havde tegnet sig for denne Middag. Middagen var tilberedt og serveret af »Bikubepigerne« i Københavns Gren. Der blev ligeledes serveret Smorrebrod til Missionærene Mandag Eftermiddag.

Præsident og Soster Widtsoes Besøg var en Sukces. Flere af Bladene i København sendte Repræsentanter for Interviews, hvoraf nogle fremkom i Bladene som den ledende Begivenhed.

Med Hensyn til Bygningsplanerne blev disse meget nøje gaaet igennem, og endelig Bestemmelse taget til Bygningernes Udseende og Indretning. Det blev ligeledes bestemt, at Omkostningerne til Kirkebygningens Opførelse ikke maatte overskride 55.000 Dollars (ca. 185.000 Kr.) og Missionens Hovedkvarter 10.000 Dollars (ca. 37.000 Kr.). Alt er nu i Orden saaledes, at Bygningsarbejdet kan paabegyndes straks.

Præsident og Søster Widtsoe samt Datter og Br. Evans forlod København den 6. Juni for at aflægge officielt Besøg i den Norske og Svenske Mission. Vi takker dem for deres behagelige Besøg her og ønsker dem Lykke paa Rejsen.

Ph. J.

DEN DANSKE MISSION.

NOTABELT BESØG.

Biskop Casper J. Fetzer fra Jefferson Ward, Salt Lake City, aflagde tilligemed en Son og Datter Missionskontoret i Korsgade 11 et behageligt Besøg i Dagene 21.—23. Maj. Br. Fetzer, der er paa Rejse til sit Fodeland Tyskland, hvor hans Søn lige har udført en Mission, benytter samtidig Lejligheden til at besøge flere af de europæiske Lande. Vi ønsker dem Lykke paa Rejsen.

DØDSFALD.

Efter et længere Sygeleje døde Br. Georg Mørch, Aalborg, den 21. Maj 1929 og blev begravet fra Kommunehospitalets Kapel i Aalborg under Ledelse af Distriktspræsident Ira A. Christensen, der tilligemed Missionær Juel L. Andreasen talte ved Baaren. Et Væld af Blomster og Kransé prydede Kisten, og mange fulgte Br. Mørch til hans sidte Hvilested, hvor Graven indviedes af Br. Valdemar Gerlach. — Br. Mørch var født i Hjørring den 18. Marts 1873 og blev Medlem af Kirken 1923. Han døde som et trofast Medlem.

AFLØSNING.

Ældsterne Douglas Thomsen og Peter M. Andersen er hæderligt afløst med Tak og Ære for vel udført Arbejde i den Danske Mission. Br. Thomsen og Andersen vil efter at have besøgt forskellige Steder i Europa rejse hjem over Southampton, England, den 13. Juni med S/S »America«. Vi ønsker dem en behagelig Rejse, og at Gud vil velsigne dem i Fremtiden.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

KØBENHAVNS GREN.

Københavns Grens Spejderkorps havde arrangeret for Indvielsen af deres Banner Fredag Aften den 31. Maj i Overværelse af nogle faa indbudte. Lederen af Korpset, Br. Figat H. Breum, redegjorde for Formaalet med Spejderkorpset og dets Banner, hvorefter Præs. John A. Widtsoe slog i det første Søm, Præs. Joseph L. Petersen det andet og Figat H. Breum det tredie Søm, der fastgjorde Banneret til Stangen. Derefter blev de tilstedeværende inviteret til Chokolade og Kage. Banneret var skænket Korpset af Br. Valdemar Jacobsen.

Mandag Aften den 3. Juni gav Søndagsskolen en Aftenunderholdning paa den store Sal til Fordel for Søndagsskolens Udflugt. Et storartet Program blev udført — rigt afvekslende med Sang, Musik, Opvisninger og Opførelse af en lille Skitse. Programmet var det bedste, der i lange Tider har været udført i Københavns Gren. Efter Programmet blev der solgt Forfriskninger og holdt Auktion over forskellige Genstande, der var skænket Søndagsskolen ved denne Lejlighed. Aftenen sluttede med Dans paa den lille Sal. — Udflugten foretoges Grundlovsdagen, den 5. Juni, til det skønne Charlottenlund. Da Vejret var ret ustadigt og koldt, var Deltagelsen ikke stor; men dem, der deltog, søgte paa bedste Maade at holde Stemningen oppe ved forskellige Lege.

Ph. J.

EN KONGRESMANDS OPFATTELSE AF JOSEPH SMITH.

(Fra Historical Record.)

I Vinteren 1840 rejste Profeten Joseph Smith til Washington, D. C., for at ansøge de Forenede Staters Kongres om at rejse Klage fra de Hellige mod Folket i Missouri. Medens han var i Nationens Hovedstad, havde han flere Lejligheder til at tale offentligt.

Om Aftenen af den 5. Februar 1840 talte han til en stor Forsamling. Et Medlem af Kongressen, Mr. M. L. Davis, var tilstede. I et Brev, han skrev til sin Hustru Dagen efter, giver han sin Opfattelse af Profeten som følger:

»I Aftes gik jeg for at høre den meget omtalte Mormon »Joe Smith« forkynde sine Lærdomme. Jeg med flere andre ønskede at forstaa hans Læresætninger, som forklaret af ham selv. Han er ingen lærd Mand; men han er en ligefrem, sensibel, sindsstærk Mand. Alt, han siger, er sagt paa en Maade, der giver Indtryk af, at han er oprigtig. Der er intet let-sindigt, ingen Fanatisme, ingen Trang til Ophøjelse i hans Opførsel. Han er tilsyneladende fra 40—45 Aar gammel, en Del over Middelhøjde, og hvad I Damer vilde kalde en meget godt udseende Mand. Der er intet mærkværdigt ved hans Klædedragt; han klæder sig som en jævn, beskeden Borger. Han er Farmer af Profession, men har utvivlsomt læst meget. I hele hans Tale, der optog mere end to Timer, fremførte han ingen Opfattelse eller Tro, der i mindste Grad var beregnet paa at skade Samfundets Moral eller paa nogen Maade fornødre og umenneskeliggøre den menneskelige Race. Der var mange af hans Forskrifter, hvis efterfulgt, der vilde blødgøre Menneskets Haardheder mod hverandre og vilde gøre dem til mere fornuftige Væsener, end de i Almindelighed er. Der var ingen Voldsomhed, Vrede eller Fordømmelse. Hans Religion syntes at være en Religion af Sagtmodighed, Ydmyghed og mild Overtalelse. Gennem hele sin Tale udviste han en Følelse af Velvillighed og Overbærenhed. Han sagde, at Mormonbibelen var kommen direkte fra Himmelen. Hvis der var en saadan paa Jorden som en Forfatter til den, da var han (Smith) dens Forfatter; men Tanken, han ønskede at efterlade, var, at han havde nedskrevet den, som Gud havde dikteret. Jeg har forandret min Opfattelse om Mormonerne. De er et forurettet og mishandlet Folk.«

ÆRBØDIGHED FOR GUDDOMMEN.

(Juvenile Instructor.)

Erbødighed for Guddommen udspringer fra et forstaaeligt og kærligt Hjerte. Jesus lærte sine Disciple at bede: »Vor Fader, du, som er i Himlen, hellig vorde dit Navn«.

At tage Gud, Faderens, eller hans Søn Jesu Kristi Navn forfængeligt er en alvorlig Synd. Der staar skrevet: »Du skal ikke tage Herren din Guds Navn forfængeligen; thi Herren skal ikke lade den være uskyldig, som tager hans Navn forfængeligen«.

Bevidst Uærbødighed er en mørk og grim Plet paa Sjælen. Det underminerer Karakteren og svækker Troen paa et op-højet og helligt Væsen. Det er Aarsagen til megen Sorg og Utilfredshed.

Den sikreste Maade ikke at tage Herrens Navn forfængelig er at bruge det i hellig Oprigtighed. Naar vi er vrede, skuffede eller stærkt prøvet, da lad os ved Bøn søge vor himmelske Faders Bistand. Lad ingen ubetænksomt bespotte hans Navn for at give Udtryk for en eller anden Utilfredshed, som de menneskelige Daarskaber har foraarsaget. Dette er maaske til Tider vanskeligt at gøre, men »klog Selvkontrol er Visdommens Rod«. Og, oh, den Lykke at kontrollere og overvinde en daarlig Følelse.

UTAH ER MED.

Placeret mellem Staterne Massachusetts, New Jersey og Maine og endda som Nr. 2 i Kvartetten staar Utah som en af Lederne i Skole-Uddannelse i de Forenede Stater. For ti Aar siden vilde Gennemsnitsantallet af Aar, som Børnene gik i Skole, give Republiken en Vurdering som en Nation af 6. Klasse. I de sidste ti Aar er vi gaaet fremad med Hensyn til Skoletidens Længde, saa vi nu staar som en Nation af 7.

Klasse. Da nogle af Staterne endnu er saa lave som 4. Klasse, og Gennemsnittet endnu er indenfor de almindelige Skoleklasser, følger det, at nogle af Staterne maa være langt over Gennemsnittet af 7. Klasse. Iblandt disse er Utah, og kun den gamle Stat Massachusetts er foran den.

Ingen stoltere Berømmelse kan komme til nogen Stat end at vinde en fremskudt Plads i Skoleuddannelse. Det er meget mere værd end materiel Rigdom, og dets Omkostninger fortrydes ikke af dem, der ser hen til Fremtiden, og som betænker den menneskelige Races Fremgang og Velfærd. For en ung Stat, hvis Grundvold lagdes under Fattigdom og Nød, er Utah gaaet fremad med Kæmpeskridt og har opnaaet en Berømmelse paa dette Omraade, der beundres af Nationen, og som er til virkelig Tilfredshed for hende selv.

Deseret News.

HVORFOR INDIANERNE ER HEBRÆER.

(Mrs. Simons »Ten Tribes of Israel«, Side 89—149.)

1. De havde Byer for Tilflugt, Cholula var en af dem. —
2. De holdt Fester, hvor der blev baaret grønne Trægrene (3. Moseb. 23: 40). —
3. De havde deres Keruber over Pagtens Ark. —
4. Deres Templer var rige paa Ornamenten. —
5. Deres Præster bar Hovedbeklædninger eller Kroner ligesom Aaron. —
6. De havde Brystplader for Højpræsterne. —
7. De havde Fryndser paa deres Kjortler. —
8. Ofrede af deres Forstegrøde. —
9. Havde deres Tvætninger eller ildflydende Soer for Præsterne. —
10. Bestænkede deres Hoveder med Stov som Tegn paa Ydmygelse. —
11. Havde Kendskab til Livets Træ. —
12. Kendte til den hellige Jomfru. —
13. Kaldte deres Templer Guds Hus. —
14. Havde periodisk Faste og Bøn. —
15. De havde deres Takofre. —
16. De troede paa Ofringer. —
17. De havde Kendskab til Korset. —
18. De sønderbrød ikke Benene paa det, der ofredes i deres Ofringer. —
19. De byg-

gede Altre af tolv Stene. — 20. De troede paa Tvætninger og Salvelse med Olie. — 21. De overholdt Loven om Renselse efter Fødsel. — 22. Naar en Ægtemand døde, skulde den ældste Broder gifte Enken. — 23. De troede paa Omskærelsen. — 24. De havde Kendskab til 1. Mosebog. — 25. De overholdt Loven om Spisning af særegent Kod. — 26. De fejrede mange Festsdage. — 27. De nød Sakramentet og kaldte det Guds Kod. — 28. De troede paa Selvfornægtelse og Lidelser. — 29. De spiste særskilte Urter og Rødder for Renselse. — 30. De dyrkede en Treenighed.

Indian Legends, Side 172.

TIENDE UDDANNER.

(Præsiderende Biskop *Sylvester Q. Cannon.*)

Tiende er et Princip, der udvikler Troen paa Gud. Det udvikler Aandelighed. Det ser maaske mærkeligt ud til nogen, at det er en af de mest fremtrædende Maader, vi viser vor virkelige Tro paa Gud og hans Værk; thi vi viser vor Tro i vore Gerninger. Vi forstaar det Faktum, at vi er hans Born, at vi kun er her for en Tid, at vi kan ikke tage noget af det Gods, vi besidder, med os fra Jorden. Det er rigtigt, at vi skulde bruge de Midler, vi har, paa den mest virkningsfulde Maade til vore Medmenneskers Velfærd og vort eget Gavn.

Adlydelsen af Tiendeloven udvikler i os en Trang til Økonomi og Sparsommelighed og Omsorg til at klare vore egne Affærer. Det hjælper os til at overkomme Egenkærlighed og til at blive medgorlige overfor vore Medmennesker. Det udvikler Kø-operationens Aand og større Tro paa Herren og hans Værk. Og dette Land vil blive Zion for os.

Drager ikke ulige Aag med vantro; thi hvad Fællesskab har Retfærdighed med Lovløshed? eller hvad Samfund har Lys med Mørke. (II. Kor. 6: 14).

»Jeg kan tilgive, men ikke glemme«, er kun en anden Maade at sige »Jeg vil ikke tilgive«. En Tilgivelse skulde være som en annulleret Veksel, der rives i Stykker og brændes, saa den aldrig mere kan vises for Vedkommende.

Beecher.

Hver Dag, hver Uge, hver Maaned, hvert Aar er en ny Chance, Gud giver dig. En ny Chance, et nyt Blad, et nyt Liv. Dette er den gyldne, uforklarlige Gave, hver ny Dag tilbyder dig.

Canon Farrar.

NADVERVERS OG KORLEKTIE

for Juli 1929.

Nadververs:

Igen vi staar ved Herrens Bord
Med Jesus, vor Forløser stor;
I Tro paa hans Forsoningsdød,
Der ene frelser os fra Nød.

Korlektie:

Matt. 12: 50:

Thi enhver, der gør min Faders Villie, som er i Himlene, han er min Broder og Søster og Moder.

INDHOLD:

Præstedømmet tabt og gengivet	177	Ærbødighed for Guddommen	189
Præsident og Søster Widtsoe besøger Danmark ...	182	Utah er med	189
Den Danske Mission	186	Hvorfor Indianerne er Hebræer	190
En Kongresmands Opfattelse af Joseph Smith ...	187	Tiende uddanner	191

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.